

1927. évi V. t.-c. 25. §-ában a bírói határozati illetékre nézve megállapított új mérsékelt kulcsokat kell alkalmazni mindazokban az esetekben, amelyekben a bíróság az illeték alá eső határozatot az 1926. év eltelte után hozta. Miután pedig az életbeléptetésről szóló felhívott pénzügyminiszteri rendelet csak 1927. május hó 13-án jelent meg, annak 8. §-ában gondoskodás történt azokat az eseteket illetőleg, amelyekben a bírói határozat már meghozatott. A 8. §. (1) bekezdése azokról az esetekről rendelkezik, amelyekben az illetéket 1927. év május hó 15. után kiszabás útján kell megállapítani, a (2) bekezdés pedig az 1927. évi május hó 16. előtt bélyeggel lerótt és az 1927. évi május hó 16. előtt már kiszabott illeték helyesbítése iránt rendelkezik. Azokban az esetekben tehát, amidőn az 1927. évi január hó 1. és május 15. közötti időben hozott bírói határozatok után az illetéket az 1926. évi 163.600. számú pénzügyminiszteri rendelet 48. §-ának 6. pontja alapján bélyeggel lerótták — (a panaszos által kért visszatérítés a pénzügyigazgatóság felvilágosító irata szerint ilyen esetekre vonatkozik) — az 1927. évi 57.900. sz. pénzügyminiszteri rendelet 6. §-ában felsorolt mérsékelt illetékkulcsoknak megfelelően kell a már lerótt illetéket helyesbíteni, illetőleg a különbözetet visszatéríteni.

Illetékfeljegyzésre jogosított fél képviselőjének abbeli mulasztása, hogy a le nem rótt illetéket jegyzékbe nem foglalja, — büntetéssel nem sújtható. (Közigazgatási Bíróság 12.126/1928. szám.) A rendelkező rész értelmében kellett határozni, mert bár igaz ugyan, hogy az 1924. évi XLIII. t.-c. 79. §-ának második bekezdése az illeték feljegyzésére jogosított fél képviselőjének kötelességévé teszi a le nem rótt illeték jegyzékbe foglalását, de az említett törvény a jegyzékbe foglalás elmulasztása esetére sem az említett szakaszban, sem egyéb helyütt e jegyzék vezetésének elmulasztása esetére büntető rendelkezést nem tartalmaz, különösen pedig nem állapítja meg azt, hogy a jegyzék vezetésének elmulasztása a feljegyezni elmulasztott illeték felemelt mérvben való lerovási kötelezettségét vonná maga után, amiért a panaszost a terhére a bélyegjegyzék vezetésének elmulasztása miatt kirott illeték fizetése alól felmenteni kellett.

Tartásdíj kiutalása iránt az árvaszékhez az anya mint gyám által benyújtott kérvény bélyegmentes. (Közigazgatási Bíróság 22.631/1926. szám.) A felelő meg nem cáfoló és a lelet tartalmával nem ellenkező adatai szerint a megtelezett kérvényben A. J.-né a kiskorú gyermekei gyám-anyja az árvaszékhez folyamodott a gyermekek tartásdíjának kiutalása iránt. Minthogy pedig a gyámoknak a gyámhatósághoz gyámi kötelességből folyólag benyújtott beadványai

az illetéki díjjegyzék 14. tétele X. pontja értelmében bélyegmentesek, minthogy továbbá a tartásdíj kiutalásának a kérelmezése nyilván gyámi kötelesség, — ennél fogva a megféleleztett beadvány bélyegmentes, miért is az illeték törlését el kellett rendelni.

A jogerős büntetés végrehajtásának elhalasztása iránti beadvány (mint bűnügyi eljárásban a vádlott minden beadványa) illetékmentes. (Közigazgatási Biróság 12.605/1927. szám.) A megféleleztett beadványban a panaszos által képviselt fél a jogerős ítélettel kiszabott 3 havi fogházbüntetése végrehajtásának egy hónapra elhalasztását kérte a kir. ügyészségtől. A pénzügyigazgatóság a fellebbezést azzal az indokolással utasította el, hogy a kérelem, amely a fél személyes kedvezményét célozza, nem esik a büntető eljárás keretébe. Ez az érvelés azonban nem helytálló. Mert az illetéki díjjegyzék 14. tétele (I) pontja világos rendelkezése különbség nélkül bélyegmentességet biztosít a bűnügyi eljárásban a vádlott minden beadványának, egyedüli kivételével a jövődeki ügyekben beadott kegyelmi folyamodványoknak, tehát mentességet biztosít a bűnügyben adott kegyelmi kérvényeknek is. Már pedig a kegyelmi kérvények is a bűnügyi eljárásnak a jogerős ítélet utáni szakaszára esnek, épen úgy, mint a büntetés-végrehajtásának elhalasztása, amelyet a bűnvádi perrendtartásról szóló 1896:XXXIII. t.-c. 507—512. §§-ai mint nyilván bűnvádi eljárási kérdést szabályoznak, míg a kegyelmi kérvények dolga az idézett eljárási törvényben nincs szabályozva. Ezekből az okokból és mert az elől idézett 14. tétel I.) pontja a bűnügyi eljárás terjedelme tekintetében korlátozást nem tesz, — a szóban forgó halasztási kérvény illetékmentességét meg kellett állapítani.

A Magyar törvények GRILL-féle kiadásának új 19. számú füzete a következő cím alatt jelent meg:

HÁZASSÁGI JOG

és

BIRÓI GYAKORLATA

1500 felsőbirósági határozat

Összeállította

Dr. Meszlény Arthur

egyetemi nyil. rk. tanár

Ara a 400 oldalas füzetnek kötve P 8.—